

Forenede sager C-75/05 P og C-80/05 P

Forbundsrepublikken Tyskland m.fl.

mod

Kronofrance SA

»Appel — statsstøtte — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — annullationssøgsmål — formaliteten — de berørte parter — regionalstøtte til store investeringsprojekter — multisektorale rammebestemmelser 1998«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat Y. Bot fremsat den 6. marts 2008 I - 6622

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. september 2008 I - 6653

Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt*
[Art. 88, stk. 2 og 3, EF og art. 230, fjerde afsnit, EF; Rådets forordning nr. 659/1999, art. 1, litra h)]
2. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviseløser — afvisning — Domstolens prøvelse af vurderingen af de faktiske omstændigheder og af beviseløserne — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*
(Art. 225, stk. 1, andet afsnit, EF; statuten for Domstolen, art. 58, første afsnit)

3. *Statsstøtte — Kommissionens undersøgelse — Kommissionens skøn — mulighed for at fastsætte retningslinjer*
(Art. 87, stk. 3, EF; multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter)
4. *Retspleje — bevisoptagelse — Domstolens kontrol af Rettens bedømmelse af, om det er nødvendigt at supplere bevismaterialet — udelukket, medmindre de er gengivet forkert*
(Rettens procesreglement, art. 64)

1. I forbindelse med proceduren i henhold til artikel 88 EF for kontrol med statsstøtte kan de berørte parter, der er indrømmet disse processuelle garantier, når Kommissionen uden at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF i medfør af artikel 88, stk. 3, fastslår, at en støtte er forenelig med fællesmarkedet, kun opnå, at de respekteres, hvis de har adgang til at indbringe denne beslutning for Fællesskabets retsinstanser. Når en sagsøgende part ved et annullationsøgsmål til prøvelse af en beslutning truffet af Kommissionen i forbindelse med en foreløbig undersøgelse søger at opnå, at de processuelle garantier i artikel 88, stk. 2, EF respekteres, er den omstændighed alene, at vedkommende er interesseret part i henhold til denne bestemmelse, derfor tilstrækkelig til, at vedkommende kan anses for at være umiddelbart og individuelt berørt i henhold til artikel 230, fjerde afsnit, EF.

De interesserede parter er alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig støttemodtageren, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer.

I forbindelse med undersøgelsen af, om et søgsmål skal antages til realitetsbehandling ved Retten, er Retten i Første Instans, efter at have fastslået, at den sagsøgende part kan anses for at være en »interesseret part« i den i artikel 88, stk. 2, EF og artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999 omhandlede forstand, ikke forpligtet til også at stille krav om bevis for, at denne parts stilling på det pågældende marked bliver væsentligt berørt af vedtagelsen af en anfægtet beslutning.

(jf. præmis 37-40, 43 og 44)

2. I forbindelse med en appel er en vurdering af de omstændigheder, som foretages af Retten, ikke underlagt Domstolens kontrol, medmindre der er tale om, at Retten i Første Instans har fordrejet disse faktiske omstændigheder og bevisforholdene.

(jf. præmis 47-49)

3. Kommissionen har med vedtagelsen af sådanne vejledende regler og med offentliggørelsen heraf, hvorved det tilkendegives, at den fremover vil anvende dem på de af reglerne omhandlede tilfælde, pålagt sig selv en begrænsning i udøvelsen af det skøn, den har i forbindelse med artikel 87, stk. 3, EF, og den kan ikke fravige disse regler uden i givet fald at blive mødt med en sanktion for en tilsidesættelse af almindelige retsgrundsatninger, såsom ligebehandlingsprincippet eller princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

den efterprøver, om Kommissionen ved fastsættelsen af den anvendte justeringsfaktor har taget hensyn til, om støtten eventuelt er beregnet til et vigende marked. Retten kan ligeledes med føje fastslå, at nævnte rammebestemmelser skal fortolkes i lyset af artikel 87 EF og af princippet heri om offentlig støttes uforenelighed for at opnå formålet med denne bestemmelse, nemlig en konkurrence på fællesmarkedet, der ikke er fordrejet.

(jf. præmis 59-74)

På det særlige område for statsstøtte er Kommissionen bundet af de rammebestemmelser eller meddelelser, som den vedtager, såfremt disse ikke afviger fra traktatens bestemmelser — idet de nævnte tekster ikke kan fortolkes på en måde, der begrænser anvendelsesområdet for artikel 87 EF og 88 EF, eller som er i strid med formålene heri — og de er blevet accepteret af medlemsstaterne. I denne sammenhæng tilkommer det Retten at efterprøve, om disse regler er blevet overholdt af Kommissionen.

4. Hvad angår førsteinstansens vurdering af en begæring om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, fremsat af en af sagens parter, bemærkes, at det alene tilkommer Retten at bedømme, om det er nødvendigt at supplere bevismaterialet i de sager, der forelægges til afgørelse. Spørgsmålet om, hvilken beviskraft dokumenterne i sagen har, henhører under den vurdering af de faktiske omstændigheder, som kun Retten kan foretage, og som ikke er undergivet Domstolens prøvelsesret under en appelsag, medmindre Retten har gengivet de forelagte beviser forkert, eller det fremgår af de fremlagte dokumenter, at dens konstateringer er materielt urigtige.

I forbindelse med vurderingen af foreneligheden mellem fællesmarkedet og en støtte henhørende under de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter tilsidesætter Retten ikke Kommissionens vide skøn ved at efterprøve, om Kommissionen ved vedtagelsen af en anfægtet beslutning handlede ifølge nævnte rammebestemmelser, og hvis

(jf. præmis 78)